

ако въ тѣхъ се намиратъ, на **ä, ö, ü** както: *frän-*
flüch болничавъ, отъ *franf* боленъ; *grünlich* зеленикавъ,
отъ *grün* зеленъ; *vöthlich* и пр. — Отъ туй общо
правило исключаватъ се производни-тѣ: *fraglich*, за
кое-то се пыта; *sprachlich* язиченъ.

3) Прости прилагателни сж онія, които не сж
сложни отъ двѣ или по много слова. Примѣри:
gütig добръ, *heilig* огненъ и пр.

Прости-тѣ прилагателни се свършятъ на: *bar*,
lich, *en*, *ern*, *er*, *haft*, *ig*, *icht*, *isch* и *sam*. Примѣр:
Ehrbar, почитаемъ; *glücklich* благополученъ; *golden*,
златъ, *silbern*, сребаренъ; *Wiener*, Виенецъ; *tugend-*
haft, добродѣтеленъ; *steinig* камененъ; *kindisch*, дѣ-
тински; *furchtsam*, страхливъ; и проч.

Забълъжка) Отъ тые примѣры е видно че спо-
рядъ различни-тѣ окончанія на прилагателни-тѣ
и значенія-та ѹмъ сж различни, както: окончанія
bar и *lich* означаватъ че едно лице или нѣщо е
достойно или способно за да му се припише ка-
чество-то, израженное чрезъ коренно-то прила-
гателно.—Тѣй и окончанія *en* и *ern* показватъ ве-
щество-то, отъ кое-то е направено едно нѣщо.

4) Сложни-тѣ прилагателни (*die zusammengeset-*
zten Beiwörter) сж онія, които се образувать отъ съ-